तस्माद्दष्टं त्वां भयमागमिष्यतीति । जनमेजय एवमुक्तो देवशुन्या सरमया भृशं संधात्तो विषण्णश्चासीत् ।

स तस्मिन्सत्रे समाप्ते हास्तिनपुरं प्रत्येत्य पुरोहितमनुरूपमन्विष्यमाणः परं यत्नमकरोत् । यो मे पापकृत्यां शमयेदिति । स कदा चिन्मृगयां यातः पारिक्षितो जनमेजयः कस्मिंश्चित्स्वविषय आश्रममपश्यत् । तत्र कश्चिदृषिरासां चक्रे श्रुतश्रवा नाम । तस्याभिमतः पुत्र आस्ते सोमश्रवा नाम । तस्य तं पुत्रमभिगम्य जनमेजयः पारिक्षितः पौरोहित्याय वव्रे । स नमस्कृत्य तमृषिमुवाच । भगवन् । अयं तव पुत्रो मम पुरोहितो ऽस्त्विति । स एवमुक्तः प्रत्युवाच जनमेजयम् । भो जनमेजय । पुत्रो ऽयं मम सर्प्यां जातः । महातपस्वी स्वाध्यायसंपन्नो मत्तपोवीर्यसंभृतो मच्छुक्रं पीतवत्यास्तस्याः कुक्षौ संवृद्धः । समर्थो ऽयं भवतः सर्वाः पापकृत्याः शमयितुमन्तरेण महादेवकृत्याम् । अस्य त्वेकमुपांशुव्रतम् । यदेनं कश्चिद्ब्राह्मणः कं चिदर्थमभियाचेत्तं तस्मै दद्यादयम् । यद्येतदुत्सहसे ततो नयस्वैनमिति । तेनैवमुक्तो जनमेजयस्तं प्रत्युवाच । भगवन् । तत्तथा भविष्यतीति ।

स तं पुरोहितमुपादायोपावृत्तो भ्रातॄनुवाच । मयायं वृत उपाध्यायः । यदयं ब्रूयात्तत्कार्यमविचारयद्भिर्भवद्भिरिति । तेनैवमुक्ता भ्रातरस्तस्य तथा चक्रुः । स तथा भ्रातॄन्संदिश्य तक्षशिलां प्रत्यभिप्रतस्थे । तं च देशं वशे स्थापयामास ।

एतस्मिन्नन्तरे कश्चिदृषिर्धौम्यो नामायोदः । तस्य शिष्यास्त्रयो बभूवुः । उपमन्युरारुणिर्वेदश्चेति । स एकं शिष्यमारुणिं पाञ्चाल्यं प्रेषयामास । गच्छ । केदारखण्डं बधानेति । स उपाध्यायेन संदिष्ट आरुणिः पाञ्चाल्यस्तत्र गत्वा तत्केदारखण्डं बन्द्धुं नाशकत् । स क्लिश्यमानो ऽपश्यदुपायम् । भवतु । एवं करिष्यामीति । स तत्र संविवेश केदारखण्डे । शयाने तु तस्मिंस्तदुदकं तस्थौ ।

ततः कदा चिदुपाध्याय आयोदो धौम्यः शिष्यानपृच्छत् । क्वारुणिः पाञ्चाल्यो गत इति । ते तं प्रत्यूचुः । भगवन् । त्वयैव प्रेषितः । गच्छ । केदारखण्डं बधानेति । स एवमुक्तस्ताञ्छिष्यान्प्रत्युवाच । तस्मात्सर्वे तत्र गच्छामो यत्र स गत इति । स तत्र गत्वा तस्याह्वानाय शब्दं चकार । भो आरुणे पाञ्चाल्य । क्वासि । वत्स । एहीति । स तच्छ्रुत्वारुणिरुपाध्यायवाक्यं तस्मात्केदारखण्डात्सहसोत्थाय तमुपाध्यायमुपतस्थे । प्रोवाच चैनम् । अयमस्मि । अत्र केदारखण्डे निःसरमाणमुदकमवारणीयं संरोद्धुं संविष्टो भगवच्छब्दं श्रुत्वैव सहसा विदार्य केदारखण्डं भवन्तमुपस्थितः । तदभिवादये भगवन्तम् । आज्ञापयतु भवान् । कमर्थं करवाणीति । तमुपाध्यायः प्रत्युवाच । यस्माद्भवान्केदारखण्डं विदार्योत्थितस्तस्मादुद्दालक एव नाम्ना भवान्भविष्यति । यस्माच्च त्वया मद्वचनमनुष्ठितं तस्माच्छ्रेयो ऽवाप्स्यसि । सर्वे च ते वेदाः प्रतिभास्यन्ति सर्वाणि च धर्मशास्त्राणीति । स एवमुक्त उपाध्यायेनेष्टं देशं जगाम ।

अथापरः शिष्यस्तस्यैवायोदस्य धौम्यस्योपमन्युर्नाम । तं चोपाध्यायः प्रेषयामास । वत्सोपमन्यो । गा रक्षस्वेति । स उपाध्यायवचनाद्रक्षन्नाः । स चाह्नि गा रक्षित्वा दिव-